

A2. MARC NORMATIU	2
2 MARC NORMATIU DE L'ÚS PÚBLIC	3
2.1 EL PLA ESPECIAL DEL PARC	3
2.2 LA LLEI D'ESPAIS NATURALS I EL DECRET DE CREACIÓ DEL PARC	7
2.2.1 LA LLEI 12/1985, D'ESPAIS NATURALS	7
2.2.2 DECRET 106/1987, PEL QUAL ES DECLAREN PARC NATURAL EL MASSÍS DE SANT LLORENÇ DE MUNT I LA SERRA DE L'OBAC	7
2.3 L'ÚS SOCIAL A LA LEGISLACIÓ SECTORIAL I ESPECÍFICA	9
2.3.1 REGULACIÓ ESPECÍFICA	9
2.3.2 REGULACIÓ SECTORIAL	12
2.4 RECULL DE NORMATIVA	14

A2. MARC NORMATIU

2 MARC NORMATIU DE L'ÚS PÚBLIC

2.1 EL PLA ESPECIAL DEL PARC

El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac va ser objecte de protecció, inicialment, a iniciativa de la Diputació de Barcelona, a través de l'aprovació del "Pla Especial de Protecció del Medi Físic i del Paisatge de l'Espai Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac", d'acord amb la legislació urbanística vigent aleshores. Fou el primer espai natural protegit mitjançant l'aprovació d'un pla especial urbanístic. Posteriorment, l'abast d'aquest pla, pel que fa a superfície i a normativa, es va ampliar quan, el 4 d'octubre de 1982, la Comissió Provincial d'Urbanisme de Barcelona va aprovar el Pla especial, promogut per la Diputació de Barcelona, tot acollint-se a la Llei del sòl revisada l'any 1976.

El Decret de creació del parc natural, Decret 106/1987, de 20 de febrer, declara parc natural el massís de Sant Llorenç i la serra de l'Obac.

A partir del 1994 i a petició de diversos ajuntaments, la Diputació de Barcelona va posar en funcionament una modificació del Pla especial, que va comportar una notable ampliació d'aquest, i que va ser aprovada pel Ple de la Diputació de Barcelona el 26 de març de 1998, d'acord amb les prescripcions de la Resolució del conseller de Política Territorial i Obres Públiques de 24 de desembre de 1997. L'aprovació definitiva es va produir el 19 de juny de 1998 i va ser publicada al DOG del 9-9-1998.

L'objectiu bàsic del Pla Especial és "l'establiment d'un règim de protecció i conservació del medi físic, el paisatge, els sistemes naturals i la diversitat biològica de l'espai natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, compatible amb l'aprofitament sostenible dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants, així com l'ordenació de l'ús públic i el foment del coneixement i el respecte al medi, amb una atenció preferent a l'educació ambiental".

Així doncs, l'ordenació de l'ús públic és un objectiu explícit en el Pla Especial i posa especial esment a l'educació ambiental.

Com a règim general d'activitats (article 24), el Pla admet totes aquelles activitats esportives o de lleure, que es realitzin sense el recurs a artefactes motoritzats ni a instal·lacions fixes, i que no provoquin alteracions significatives, erosió del sòl o perjudicis a la vegetació o la fauna. Així mateix destaca que aquestes han d'estar necessàriament vinculades amb el territori.

Tot i així les activitats poden ser regulades, restringides o fins i tot prohibides per raons ecològiques, ambientals o de millor gestió de l'espai natural sempre que estigui degudament justificat.

L'article 25 descriu la regulació general de la circulació i l'estada dels visitants:

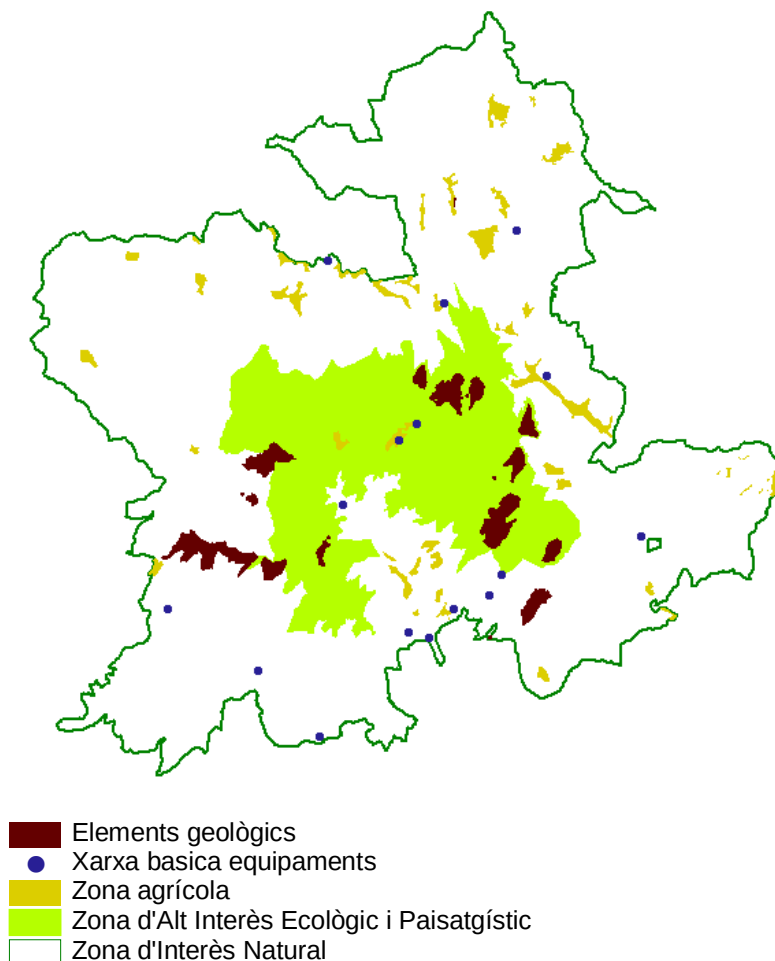
- Es procurarà circular a peu pels camins o viarany existents, evitant d'obrir-ne de nous.
- S'abstindran d'efectuar qualsevol alteració o modificació substancial dels elements naturals, encara que siguin d'ordre provisional.
- És totalment prohibit fer foc fora de les àrees condicionades, expressament determinades i assenyalades, així com totes aquelles actuacions que directament o indirectament puguin provocar-lo, llevat d'aquells supòsits d'excepcionalitat fixats al Decret 64/1995 de Mesures de Prevenció d'Incendis Forestals.
- Els jocs i les pràctiques esportives a l'aire lliure o en el subsòl són admeses a les zones en les quals no estiguin expressament prohibides, sempre que no puguin suposar un perill o dany per al medi físic o les persones.
- Es prohibeix l'acampada a tota l'àrea del Pla Especial fora dels llocs específicament indicats a aquest efecte.
- Es prohibeix tota mena d'activitats o actes que pugui significar contaminació o deteriorament del medi físic. Aquesta prevenció serà d'especial compliment pel que fa a les aigües superficials o subterrànies.
- Es prohibeix l'abandonament o abocament de residus, runa, deixalles i escombraries a l'àrea de l'espai natural. Aquesta prohibició es fa extensiva a tot l'àmbit superficial com a les cavitats subterrànies.
- Són admissibles els actes col·lectius de caire cultural, festiu o de lleure, prèvia obtenció de l'autorització de la Diputació de Barcelona.

Per altra banda regula la circulació rodada restringint la de motor a la Xarxa Rodada Principal i als llocs permesos (article 26), la petició de permisos per a les competicions (article 26 i 24), s'ordena la senyalització de l'espai (article 28) i criteris bàsics de intervenció i disseny de les edificacions (article 12 i 13).

En el capítol IV queden prohibides totes aquelles actuacions que puguin portar a la degradació, agressió o deteriorament dels elements d'interès geològic, rieres i torrents, flora i fauna. És permesa la recollida de bolets per a consum domèstic.

El Pla Especial zonifica l'espai natural segons el seu grau de protecció i hi regula els usos que hi són permesos, a més estableix les diferents xarxes bàsiques viàries i d'equipaments.

Figura 2.1.1 Zonificació del parc natural segons el Pla Especial

Font: Elaboració pròpia

- Zona d'Interès Natural, és integrada per sòls ocupats per espècies predominantment arbòries o arbustives, no característiques del conreu agrícola o objecte d'aquest, i els prats, erms, codines, cingles i per tots els altres components del paisatge natural.
- L'ús *públic* hi és admès sense més restriccions que les de caire general del Pla. En les *edificacions* es podran realitzar els usos establerts en la Xarxa Bàsica d'equipaments i podran ser habitatge, contenir usos agrícoles i activitats complementàries (agroturisme i restauració).
- Zona d'Alt Interès Ecològic i Paisatgístic, està integrada pels terrenys que han d'ésser objecte d'especial protecció per contenir ecosistemes, comunitats o espècies de gran interès o que són especialment vulnerables a l'erosió del sòl o a la degradació dels valors botànics,

faunístics, hidrològics o paisatgístics existents, atès que aquesta zona conté elements singulars el deteriorament dels quals es pot considerar difícilment recuperable.

- L'ús *públic* hi és permès segons la regulació general, però pot ser objecte de regulació específica, restricció i fins i tot prohibició. Aquesta mesura inclou els recorreguts, actes i visites en la Zona.
- Zona Agrícola, integra aquells sòls que prioritàriament estan destinats en l'actualitat a les activitats agrícoles, que ho han estat fins a data recent o que presenten les característiques necessàries per al desenvolupament d'aquestes activitats.
- L'ús *públic* hi és admès sense més restriccions que les de caire general del Pla. En els *edificis* hi són permesos els usos agraris i ramaders, així com els admesos en les zones d'interès.
- Xarxa Bàsica de Vies i Camins, és formada pels elements de vialitat que es divideix en tres:
 - Xarxa Rodada Principal, destinada a la circulació general i la comunicació entre els nuclis principals de població.
 - Xarxa Rodada Secundària, conté els camins i pistes rurals i forestals que faciliten les tasques de vigilància, prevenció i extinció d'incendis forestals i l'accés directe a edificis i equipaments. Poden ser objecte de regulació del pas.
 - Xarxa de Senders Excursionistes, integrada bàsicament pels Senders de Gran Recorregut i els itineraris assenyalats per l'Òrgan Gestor del Pla Especial.
 - En el Pla Especial queden protegits les vies i camins públics històrics així com els camins ramaders.
- Xarxa Bàsica d'Equipaments, són tots aquells terrenys i edificis ocupats o destinats a ser-ho per a usos públics d'equipament al servei de les finalitats del Pla Especial. Inclouen els àmbits geogràfics destinats exclusivament a estacionament de vehicles, sense vinculació directa amb edificis o instal·lacions.

A continuació es presenta en forma de taula la superfície de cadascun d'aquests espais de la zonificació i els seus respectius percentatge.

Taula 2.1.1 Zonificació del parc natural segons el Pla Especial

Àmbit normatiu	Hectàrees	Percentatge
Zona interès natural	10.561,1	77,12
Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic	2.468,5	18,3
Zona d'interès geològic	338,8	2,47
Zona agrícola	325,3	2,38
TOTAL	13.693,7	100

Font: Memòria 2004 del parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

2.2 LA LLEI D'ESPAIS NATURALS I EL DECRET DE CREACIÓ DEL PARC

El Decret de creació del parc natural, Decret 106/1987, de 20 de febrer, declara parc natural el massís de Sant Llorenç i la serra de l'Obac, d'acord amb la Llei 12/1985, d'espais naturals, que va ser aprovada l'any 1985 pel Parlament de Catalunya.

2.2.1 LA LLEI 12/1985, D'ESPAIS NATURALS

La llei 12/1985, d'espais naturals, és el marc general per a la protecció dels espais naturals a Catalunya. Els objectius d'aquesta llei són protegir, conservar, gestionar i, si s'escau, restaurar i millorar la diversitat genètica, la riquesa i la productivitat dels espais naturals de Catalunya, els quals han d'ésser compatibles amb el desenvolupament i la utilització dels recursos naturals i ambientals, en el marc de la protecció del medi i de l'ordenació racional i equilibrada del territori [article 1].

En el seu articulat especifica els principis bàsics per a cada una de les figures de protecció especial autonòmiques. En l'article 25 defineix els Parcs Naturals com a zones d'alt valor natural en les que s'ha d'aconseguir una gestió destinada a la conservació d'aquests alhora que es mantenen els usos que hi són compatibles.

Article 25.1. Són parcs naturals els espais naturals que presenten valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat de llurs recursos i l'activitat de llurs habitants.

En l'article 29 de la llei d'espais naturals es disposa que la gestió dels Parcs Naturals correspon als seus promotors, i en el cas de Sant Llorenç del Munt aquesta ha recaigut sobre la Diputació de Barcelona. La declaració de parc natural es fa per decret del Consell Executiu, Decret 106/1987, de 20 de febrer, que declara parc natural el massís de Sant Llorenç i la serra de l'Obac.

2.2.2 DECRET 106/1987, PEL QUAL ES DECLAREN PARC NATURAL EL MASSÍS DE SANT LLORENÇ DE MUNT I LA SERRA DE L'OBAC

En el cas del Parc de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac la declaració es va realitzar a través del Decret 106/1987, de 20 de febrer, pel qual es declaren Parc Natural el massís de Sant Llorenç de Munt i la serra de l'Obac.

Article 1. D'acord amb el que estableix la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, es declaren parc natural el massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac, amb l'objecte d'aconseguir la conservació dels seus qualificats valors naturals d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants.

Aquests decret va assentar l'any 1987 els límits del Parc Natural i en el seu article 3 estableix el règim d'usos generals. Els usos culturals, pedagògics i científics hi són autoritzats sempre que siguin congruents amb la finalitat del Parc.

Article 3.b) A l'interior del parc seran autoritzats els usos culturals pedagògics i científics congruents amb les finalitats i la naturalesa del parc natural. Així mateix, continuaran permesos els usos comercials i hotelers actualment existents i adaptats a les característiques tradicionals del lloc.

Article 3.f) Es prohibeix expressament [...] La circulació amb mitjans motoritzats fora dels vials permesos, excepte quan es tracti de la realització d'activitats silvícoles, agropecuàries o relacionades amb la gestió del parc. Encendre foc fora dels indrets assenyalats.

2.3 L'ÚS SOCIAL A LA LEGISLACIÓ SECTORIAL I ESPECÍFICA

Actualment les competències de l'accés al medi natural i el seu ús públic recauen sobre el Departament de Medi Ambient i Habitatge, Direcció general del medi natural.

2.3.1 REGULACIÓ ESPECÍFICA

L'any 1989 va aparèixer la primera legislació específica per a l'accés al medi natural, el Decret 59/1989, de 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural, que va ser derogat per la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, actualment vigent.

2.3.1.1 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

La Llei 9/1995 regula la circulació motoritzada en base a la categoria urbanística del territori per on corre la via i el nivell de protecció i de la morfologia del vial (camins pavimentats o no i segons l'amplada).

Pel que fa als espais de protecció especial, l'article 6.1, estableix que únicament s'autoritza la circulació dels vehicles motoritzats per aquelles pistes i camins delimitats pels plans de gestió de l'espai i en tot cas l'administració competent pot establir-hi regulacions específiques d'acord amb l'òrgan gestor de l'espai (article 8.1.).

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Article 6.1. En els espais naturals declarats de protecció especial d'acord amb la Llei 12/1985 únicament s'autoritza la circulació de vehicles motoritzats per les pistes forestals i els camins rurals delimitats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents.

Igualment regula la senyalització de les vies (article 11), la velocitat màxima a 30Km/h (article 13). L'article 16 prohibeix els grups de més de 4 vehicles o més de 7 motocicletes (article 16) i en canvi sotmet a l'aprovació de l'òrgan gestor la circulació motoritzada organitzada (article 17.2). En qualsevol cas prohibeix, les competicions esportives dins d'espais de protecció especial, a no ser que siguin trams d'enllaç no cronometrats.

Aquesta llei va ser reglamentada segons el Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural.

2.3.1.2 Llei 12/2006, de modificació de la Llei 9/1995

El juliol del 2006 s'ha aprovat la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la

Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental.

Els canvis més importants d'interès per a l'espai d'especial protecció de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac és la modificació de la disposició tercera, per la que es crea una comissió consultiva d'accés al medi natural formada pels representats del sector públic i privat.

Igualment s'afegeix una disposició addicional, la quarta amb la que s'aproven mesures d'accés al medi natural a persones amb mobilitat reduïda i per aquelles incloses dins de programes de tecnificació i d'alt rendiment esportiu.

Disposició addicional quarta

Les persones amb discapacitat que tinguin la mobilitat reduïda poden disposar d'autoritzacions específiques per a facilitar-los l'accés al medi natural. Aquestes autoritzacions poden comportar l'exempció de determinades limitacions de les establertes pels articles 6 i 7, per a aquestes persones i per als acompanyants que siguin necessaris. Les persones incloses en els programes de tecnificació i alt rendiment esportiu de Catalunya, acreditades per la direcció del Consell Català de l'Esport, disposen d'autoritzacions específiques per al lliure accés al medi natural no objecte de protecció especial, amb l'única finalitat que puguin practicar llurs activitats esportives

2.3.1.3 Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural

El desenvolupament de la llei 9/1995 es realitza a través d'aquest decret i la puntualitza. En l'article 5 es diu que la circulació de moto és prohibida a les pistes de menys de 2 metres i la circulació d'automòbils ho està per les de menys de 3 metres.

Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural

Article 5.1. b) La circulació de motocicletes i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general per les pistes i els camins d'amplada inferior a 2 m.

Article 5.1. c) La circulació d'automòbils i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general pels vials d'amplada inferior a 3 metres, excepte en les pistes de desembosc, en les quals és autoritzada per a la realització de treballs forestals.

Article 5.3 En els espais naturals declarats de protecció especial la circulació de vehicles motoritzats únicament s'autoritza pels vials delimitats i senyalitzats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents, d'acord amb el que preveu aquest Decret.

Igualment en els espais de protecció especial s'autoritza la circulació per aquells vials delimitats en el seus plans de gestió i el Departament de Medi Ambient i Habitatge pot establir limitacions referides a l'estacionalitat de la circulació, la velocitat màxima, les característiques del vehicle o qualsevol altre aspecte justificat per la preservació de l'espai [article 7.1].

Taula 2.3.1 Resum de les limitacions de la circulació rodada de la Llei 9/1995 i el Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural

	Tràfic autoritzat¹	Individual	En grup	En grup i organitzat	Circuit específic	Competició esportiva
ENPE	Lliure ²	Només pels vials delimitats en el Pla de gestió	Màxim més de 4 vehicles o més de 7 motocicletes	Aprovació prèvia de l'òrgan gestor	Prohibit	Només trams d'enllaç no cromometrats

Font: Campillo, X. 2001. La gestió de la xarxa de camins en zona de muntanya

2.3.1.4 Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge.

Aquest decret estableix el llistat de les espècies sensibles a les activitats humanes i en defineix la relació amb les activitats fotogràfiques, científiques i esportives.

- Activitats fotogràfiques i científiques

Pel que fa a les activitats fotogràfiques i científiques cal autorització per obtenir informació gràfica, visual o sonora de les espècies sensibles i molt sensibles en la seva zona de cria i en cas d'autorització es podrà sotmetre a l'acompanyament d'un guarda (article 2). La realització de pel·lícules, documentals o espots publicitaris als espais de protecció especial està sotmès a autorització (article 3).

Igualment la captura amb finalitat científica o educativa de qualsevol espècie protegida estarà sotmesa a una autorització especial (article 4).

- Activitats esportives

Pel que fa a les activitats esportives en els espais protegits cal autorització prèvia per a la realització de les activitats esportives (escalada, parapent, vol i descens per l'aire, aterratge d'ultralleugers, ala delta, bicicleta tot terreny) fora de les zones on l'òrgan gestor designi que no cal l'autorització (article 6.1).

Caldrà autorització per banyar-se i acampar fora dels indrets expressament destinats a aquest efecte dins dels espais de protecció especial (article 6.2).

¹ Agropecuari, forestal, serveis públics i propietaris

² Si la normativa de l'espai no ho prohibeix

2.3.2 REGULACIÓ SECTORIAL

En la legislació actual l'ús social del medi natural està vinculat a l'accés al medi natural, amb una primera referència, tal i com s'ha destacat en l'apartat anterior, en la Llei 12/1985 d'Espais Naturals, on per primera vegada en la història de Catalunya es prohibeix la circulació camps a través amb vehicles motoritzats [article 18.3] i a més la considera una infracció administrativa [article 37].

Llei 12/1985 d'Espais Naturals

Article 18.3. No es permet que circulin, fora de les carreteres i les pistes que són destinades a aquest fi, mitjans motoritzats si no disposen d'un permís especial lliurat per l'Ajuntament corresponent, d'acord amb els criteris que s'estableixen per reglament. Tampoc no és permès de fer-ho quan es tracta d'espais naturals sotmesos a alguna de les modalitats de protecció especial que estableix el capítol IV sense autorització del seu òrgan gestor. Aquesta disposició no afecta les activitats agro-pecuàries, silvícoles o similars.

En les normes del PEIN [Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural] també es fa referència a l'accés als espais inclosos en el Pla en el mateix sentit, prohibint la circulació fora pista.

Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural

Article 14.1. No és permesa la circulació de vehicles motoritzats camps a través ni fora de carreteres o camins habilitats per al pas d'automòbils. Aquesta disposició no afecta les activitats agro-pecuàries, silvícoles i similars, ni les de prevenció i extinció d'incendis realitzades per les agrupacions de defensa forestal i altres organismes amb anàlogues finalitats, ni la circulació de vehicles quan sigui estrictament necessari per al desenvolupament a l'interior dels espais del Pla d'altres activitats degudament legalitzades.

2.3.2.1 Llei 20/1991 de promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques

Des de l'any 1991 existeix la Llei d'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques amb l'objectiu de garantir a les persones amb mobilitat reduïda o qualsevol altra limitació l'accessibilitat i la utilització dels béns i serveis de la societat i també promoure la utilització d'ajudes tècniques adequades que permetin millorar la qualitat de vida d'aquestes persones, mitjançant l'establiment de les mesures de foment i de control en el compliment de la normativa adreçada a suprimir i evitar qualsevol tipus de barrera o obstacle físic o sensorial.

En l'article 4 la Llei destaca necessitat de garantir l'accessibilitat en els espais natura d'ús públic.

Article 4. Accessibilitat dels espais d'ús públic

1 La planificació i la urbanització de les vies públiques, dels parcs i dels altres espais d'ús públic s'han d'efectuar de manera tal que resultin accessibles per a les persones amb mobilitat reduïda. [...]

2.3.2.2 Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya

L'objectiu d'aquesta llei és regular l'ordenació i la promoció del turisme a Catalunya. La llei pretén protegir i preservar, d'acord amb el principi de sostenibilitat, els recursos turístics, i assegurar el respecte als valors culturals, històrics, artístics, territorials, urbanístics i mediambientals que els són propis, fomentar el turisme com a mitjà de coneixement, de comunicació i d'intercanvi entre els pobles i les cultures així com promoure un turisme de qualitat (article 3).

En el seu article 5 defineix els espais naturals protegits com a recursos turístic essencials, que són aquells que, aïlladament o conjuntament amb altres, tenen la capacitat de generar els corrents de turisme més rellevants i contribueixen a reforçar la realitat de Catalunya com a marca turística global i a promocionar el país com a destinació turística.

Article 5. Recursos turístics essencials

2. D'acord amb l'apartat 1, tenen en tot cas la consideració de recurs turístic essencial els béns culturals protegits per declaracions d'organismes internacionals, els béns culturals d'interès nacional, els espais d'interès natural, els museus nacionals i d'interès nacional, els centres recreatius turístics i, globalment considerats, el conjunt del litoral, especialment les platges, i el domini esquiable.

La mateixa llei inclou en el seu apartat 8 que tothom té el deure de no malmetre els recursos turístics i de no causar-los perjudicis i que els òrgans administratius que tenen encomanada la gestió o la protecció dels recursos turístics n'han de promoure un ús respectuós.

Article 8. Deure de preservació

3. Les actuacions públiques en matèria de turisme han d'anar adreçades a promoure i garantir un turisme respectuós amb el medi ambient, especialment pel que fa a les zones protegides per la normativa ambiental.

2.4 RECULL DE NORMATIVA

Taula 2.4.1 Recull de la normativa destacable per a l'ús públic

Administració	Disposició	Títol	Publicació
Departament de Indústria, Comerç i Turisme	Llei 13/2002, de 21 de juny,	Turisme de Catalunya	DOGC núm. 3669, 03- 07-2002
Departament de Comerç, C. i T.	Ordre d'11 de juliol de 1986	Requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings	DOGC 11/7/1986
Departament de Comerç, C. i T.	Decret 81/1991, de 25 de març	Requisits de les empreses d'activitats esportives i turístiques d'aventura	DOGC 24/4/1991
DARP	Llei 12/1985, de 13 de juny [adequació per Decret legislatiu 11/1994]	D'espais naturals de Catalunya	DOGC 28/6/1985
Departament de Benestar Social	Llei 20/1991, de 25 de novembre	Promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques	DOGC 4/12/1991
Ministeri de l'Interior	Reial decret 13/1992, de 17 de gener	Reglament general de circulació	BOE 31/1/1992
DARP	Decret 148/1992, de 9 de juny	Regulació d'activitats fotogràfiques, científiques i esportives	DOGC 13/7/1992
DARP	Llei 9/1995, de 27 de juliol	Regulació de l'accés motoritzat al medi natural	DOGC 2/8/1995
DARP	Decret 130/1998, de 12 de maig	Mesures de prevenció d'incendis forestals a les àrees d'influència de carreteres	DOGC 9/6/1998
DARP	Decret 166/1998, de 8 de juliol	Reglament de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	DOGC 14/7/1998
DARP	Llei 5/2003, de 22 d'abril	Mesures de prevenció d'incendis forestals a les de Medi Ambient urbanitzacions sense	DOGC 8/5/2003

PLA D'ÚS PÚBLIC DEL PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I LA SERRA DE L'OBAC
A. ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ

Administració	Disposició	Títol	Publicació
		continuitat urbana	
DARP	DECRET 64/1995, de 7 de març	Mesures de prevenció d'incendis forestals.	DOGC de 10/3/1995

Font: elaboració pròpia a partir memòria gestió Parc